

Sygn. akt: I C 1526/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 listopada 2015 r.

Sąd Rejonowy w Pleszewie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Ireneusz Kawęcki
-----------------	----------------------

Protokolant : starszy sekretarz sądowy Ewelina Mielcarek

po rozpoznaniu w dniu 23 listopada 2015 r. w Pleszewie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.

przeciwko A. W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej A. W. na rzecz powoda (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. kwotę 25.971,19 zł (dwadzieścia pięć tysięcy dziewięćset siedemdziesiąt jeden złotych 19/100) z odsetkami:

- umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP obliczanymi od kwoty 22.627,30 zł (dwadzieścia dwa tysiące sześćset dwadzieścia siedem złotych 30/100) od dnia 07 sierpnia 2015 r. do dnia zapłaty
- ustawowymi obliczanymi od kwoty 3.343,89 zł (trzy tysiące trzysta czterdzieści trzy złote 89/100) od dnia 07 sierpnia 2015 r. do dnia zapłaty

2. w pozostałym zakresie powództwo oddala

3. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 2.582,70 zł (dwa tysiące pięćset osiemdziesiąt dwa złote 70/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania

4. wyrokowi w punkcie 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Ireneusz Kawęcki

Sędzia SR

Sygn. akt I C 1526/15

UZASADNIENIE

Powód (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wniósł w pozwie złożonym w dniu 07 sierpnia 2015 roku o zasądzenie od pozwanej A. W. kwoty 48.887,91 złotych z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP obliczanymi od kwoty 22.627,03 złotych od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz odsetkami ustawowymi od kwoty 26.260,61 złotych od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż wierzytelność dochodzona pozwem wynika z braku zapłaty przez pozwaną z tytułu umowy kredytu detalicznego zawartej między pozwaną a (...) Bankiem S.A. w W. w dniu 25 lutego 2009 r.. Z uwagi na rażące naruszenie w części dotyczącej warunków spłaty przedmiotowa umowa została wypowiedziana. Na podstawie umowy o przelew wierzytelności zawartej pomiędzy powodem a poprzednim wierzycielem w dniu 25 czerwca 2014 roku powód nabył wierzytelność wobec pozwanej z prawem do naliczania odsetek. Na wartość przedmiotu sporu w niniejszej sprawie składają się następujące należności:

- 22.627,30 złotych tytułem niespłaconej kwoty kapitału,
- 21.034,01 złotych tytułem odsetek karnych naliczanych przez bank od kwoty niespłaconego kapitału na dzień 31 maja 2014 roku,
- 274,67 złotych tytułem kosztów poniesionych przez poprzedniego wierzyciela,
- 1.608,04 złotych tytułem odsetek umownych naliczonych przez poprzedniego wierzyciela,
- 3.343,89 złotych tytułem odsetek karnych stanowiących czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP naliczonych od kwoty niespłaconego kapitału od dnia 01.06.2014 roku do dnia poprzedzającego dzień wniesienia pozwu w sprawie.

Dalej powód wskazał, że na podstawie art. 481 § 2 zdanie 2 k.c. w związku z zapisami umowy przysługuje mu prawo do naliczania od niespłaconej kwoty kapitału odsetek według zmiennej stopy procentowej stanowiącej czterokrotność wysokości stopy kredytu lombardowego NBP.

Sąd ustalił, co następuje.

W dniu 25 lutego 2009 roku pozwana A. W. zawarł z (...) Bank S.A. w K. umowę kredytu konsumpcyjnego gotówkowego w kwocie 23.359,03 zł. na okres od 25 lutego 2009 roku ze spłatą do dnia 24 lutego 2014 roku.

(dowód: umowa kredytu konsumpcyjnego gotówkowego z dnia 25.02.2009 roku k. 38-40v.)

W dniu 25 czerwca 2014 roku (...) Bank S.A. w W. (jako następca prawny (...) Bank S.A.) zawarł z powodem (...) Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym w W. umowę przelewu wierzytelności, której przedmiotem była między innymi wierzytelność wynikająca z umowy z dnia 25 lutego 2009 roku. Pismem z dnia 25 czerwca 2014 roku wierzyciel pierwotny poinformował pozwaną o zbyciu wierzytelności z tytułu wyżej wymienionej umowy na rzecz powoda.

(dowód: umowa przelewu wierzytelności z dnia 25.06.2014 roku k. 13-20, pismo (...) Banku S.A. w W. z dnia 25.06.2014 roku k. 41)

W piśmie z dnia 01 sierpnia 2014 roku powód wezwał pozwaną do zapłaty należności w kwocie 46.228,41 złotych w terminie 7 dni. Pozwana nie uściła dobrowolnie wskazanej należności.

(dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 01.08.2014 roku k. 42)

Sąd zważył, co następuje.

Pozwana nie stawiała się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę oraz nie wypowiedziała się co do twierdzeń powoda. W związku z tym, zgodnie z art. 339 § 2 k.p.c. sąd przyjął za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie, które nie budziły uzasadnionych wątpliwości.

Zgodnie z treścią art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (§ 2 art. 509 k.c.). Powód wszedł jako wierzyciel pozwanej w miejsce (...) Banku S.A. w W. w oparciu

o umowę przelewu wierzytelności z dnia 25 czerwca 2014 roku. Co do zasady przysługiwało mu zatem roszczenie w stosunku do pozwanej w takim zakresie w jakim je posiadał zbywca wierzytelności. W konsekwencji powód wywodzi swoje roszczenie z treści art. 471 k.c., zgodnie z którym dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania umowy. Niewykonanie zobowiązania zachodzi wówczas, gdy w zachowaniu dłużnika nie występuje nic, co odpowiadałoby spełnieniu świadczenia, natomiast nienależyte wykonanie zobowiązania ma miejsce wtedy, gdy zachowanie dłużnika zmierzało do spełnienia świadczenia, jednak osiągnięty przez niego wynik nie spełnia wymogów świadczenia, do którego dłużnik był zobowiązany. W związku z takim zachowaniem dłużnika wierzycielowi przysługuje odszkodowanie. W przypadku, gdy dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego funkcję odszkodowawczą pełni odsetki (patrz: art. 481 § 1 - 3 k.c.), które przysługują wierzycielowi za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Roszczenie powoda odnośnie należności głównej sformułowane zostało w sposób jasny, podlegający ewentualnej weryfikacji przez pozwaną i nie budziło wątpliwości sądu w świetle przytoczonych okoliczności i przedłożonych w sprawie dowodów. Jako niezasadne i niewykazane uznać należało dochodzenie od pozwanej kwoty 22.916,72 złotych tytułem skapitalizowanych odsetek umownych naliczonych przez poprzedniego wierzyciela (1.608,04 zł), skapitalizowanych odsetek karnych naliczonych przez bank od kwoty niespłaconego kapitału na dzień 31 maja 2014 r. (21.034,01 zł) oraz kosztów poniesionych przez poprzedniego wierzyciela (274,67 zł).

Zgodnie z utrwalonym poglądem doktryny i judykatury prawa, jeżeli żądanie strony dotyczy również zasądzenia odsetek obowiązana jest ona dokładnie określić ich wysokość oraz czas obliczeniowy (por. Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Część pierwsza. Postępowanie rozpoznawcze. Część druga. Postępowanie zabezpieczające. Tom I pod redakcją T. Erecińskiego. Wydanie 2. Wydawnictwo Prawnicze Lexis Nexis. Warszawa 2007, teza 17 do art. 187 strona 453). Tylko bowiem tak określone żądanie, pozwala z jednej strony sądowi zweryfikować jego zasadność, z drugiej natomiast gwarantuje pozwanemu, którym z reguły jest osoba nie posiadająca wiedzy prawniczej, realizację prawa do obrony oraz podnoszenia ewentualnych zarzutów. Powód dochodził w pozwie roszczenia, którego część stanowią skapitalizowane odsetki. Winien więc przytoczyć okoliczności faktyczne i uzasadnić wysokość tej części roszczenia. Na temat kapitalizacji odsetek wypowiedział się szeroko Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały składu 7 sędziów z dnia 21 października 1997 r., III ZP 16/97, OSNP 1998/7/. Wskazał, że kapitalizacja odsetek w sensie potocznym jest czynnością rachunkową polegającą na wyliczeniu sumy na podstawie znanej stopy procentowej i okresu czasu. Jako kategoria prawna polega nie tylko na zsumowaniu, ale i dodaniu jej do kwoty kapitału. W ten sposób odsetki nie są już dochodzone obok świadczenia głównego, gdyż same stają się świadczeniem głównym bądź jego częścią. Wskazać należy, iż przytoczony przez powoda w treści pozwu sposób obliczania przez wierzyciela odsetek karnych w kwocie 3.343,89 złotych został przez sąd zweryfikowany przy użyciu kalkulatora odsetek systemu LEX. Z otrzymanego wyliczenia wynika, iż powód w sposób prawidłowy obliczył kwotę z tytułu odsetek karnych umownych. W związku z tym sąd zasądził na rzecz powoda obok należności głównej kwotę 3.343,89 złotych z tego tytułu. W ten sam sposób powód powinien przedstawić jak naliczone zostały odsetki w wysokości 21.034,01 zł oraz w wysokości 1.608,04 zł. Powód nie podał od kiedy, czyli za jaki okres, od jakiej kwoty (kwot) i według jakiej stopy procentowej poprzedni wierzyciel naliczał odsetki skapitalizowane karne w łącznej wysokości 21.034,01 złotych. Zważyć należy, iż kredyt spłacany był przez pozwaną w ratach, a zatem z każdą niespłaconą w terminie w całości bądź w części w terminie ratą wysokość przeterminowanego kapitału ulegała zmianie. Powód nie wypowiedział się również w ogóle na temat zasadności i sposobu naliczania przez poprzedniego wierzyciela odsetek umownych, zwykłych. W uzasadnieniu pozwu brak jest informacji na temat wypowiedzenia umowy przez bank i daty wymagalności pozostałego do spłaty kredytu. Brak tych danych uniemożliwia w ogóle zweryfikowanie żądań pozwu we wskazanej części. Sama nieobecność na rozprawie pozwanej i niezajęcie przez nią stanowiska w sprawie nie uzasadnia zasądzenia na rzecz powoda „ w ciemno „, powyższych kwot, bowiem powód nie uprawdopodobnił, że roszczenia w takiej wysokości tytułem skapitalizowanych odsetek należą mu się. Na powódzie jako profesjonalistcie "w zderzeniu" z drugą stroną procesu jaką jest konsument spoczywał obowiązek jasnego, logicznego i nie budzącego żadnych wątpliwości szczegółowego wyjaśnienia wysokości dochodzonego roszczenia oraz jego podstawy. **Analogiczne stanowisko jak sąd w niniejszej sprawie zajął Sąd Okręgowy w Kaliszu między innymi w wyroku z dnia 05 czerwca 2014**

r. w sprawie II Ca 199/14 oraz w wyroku z dnia 12 czerwca 2014 roku w sprawie II Ca 215/14, zaś w ostatnim okresie w wyroku z dnia 20 października 2015 r. w sprawie II Ca 442/15.

W przedmiocie dochodzonej przez powoda kwoty 274,67 złotych z tytułu kosztów naliczonych przez wierzyciela pierwotnego sąd uznał, iż powód nie wykazał z jakiego tytułu wierzyciel pierwotny naliczył wyżej wymienioną kwotę. Powód nie wskazał za jakie czynności bankowe bądź inne wierzyciel pierwotny naliczał pozwanej koszty i w jakiej wysokości. Wskazać należy, iż rzeczą strony w procesie jest przedstawienie swoich twierdzeń oraz ich uzasadnienie, a także wskazanie dowodów w taki sposób, aby sąd mógł je zweryfikować i ocenić zasadność żądania pozwu. Rozstrzygnięcie sądu winno opierać się na zgromadzonych w sprawie dowodach, a domniemania faktyczne i prawne mogą być stosowane jedynie pomocniczo w sposób ściśle określony w ustawie. Skoro powód mógł przedstawić szczegółowo jak naliczona została część dochodzonych odsetek, to winien był w takim samym stopniu przytoczyć okoliczności co do naliczania pozostałych. Biorąc pod uwagę wszystkie wymienione okoliczności uznać należało, że powód nie wykazał, zgodnie z treścią art. 6 k.c., że żądanie w części dotyczącej skapitalizowanych odsetek oraz kosztów naliczonych przez wierzyciela pierwotnego mu się należy.

Pozwana jest konsumentem a wierzyciel pierwotny i powód profesjonalistami. Zobowiązanie pozwanej jako konsumenta winno być zatem wykazane w sposób jasny, jednoznaczny oraz szczegółowy i podlegać możliwości sądowej weryfikacji. Nabywając wierzytelność powód winien zadbać o jej należyte udokumentowanie i żądać od zbywcy dokumentacji źródłowej, z której wynikać będą poszczególne składniki tej wierzytelności. Dowody te z kolei winny zostać przedłożone przez niego w prowadzonym postępowaniu sądowym w celu wykazania swych twierdzeń.

Mając powyższe na względzie sąd orzekł jak w punkcie 1 - 2 wyroku.

O kosztach postępowania sąd orzekł w punkcie 3 wyroku, na podstawie art. 100 k.p.c. dokonując ich stosunkowego rozdzielenia. Na koszty postępowania złożyły się opłata sądowa w kwocie 2.445,00 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 złotych oraz koszty zastępstwa procesowego w wysokości 2.400 złotych. Powód wygrał sprawę 53,12 % (25.971,19 złotych : 48.887,91 złotych x 100%). Należy mu się zatem kwota 2.582,70 złotych tytułem kosztów postępowania (53,12 % x 4.862,00 złotych).

W związku z tym, że wobec pozwanej sąd wydał wyrok zaoczny, zgodnie z treścią art. 333 § 1 punkt 3 k.p.c., nadał temu wyrokowi w punkcie 1 rygor natychmiastowej wykonalności (punkt 4 wyroku).

/-/Ireneusz Kawęcki

Sędzia SR